

ЕМИЛ ВЕРХАРН ЕДИН ВЕЧЕРЕН ЧАС

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

Сърцето ми? — То паднало е в кладенеца на смъртта.

И върху каменния ръб,
и на живота, и на кладенеца върху каменния ръб —
аз чувам как сърцето ми се бори в кладенеца на смъртта.

— Мълчанието е страхотно —
И там подобно къс от лед,
луната в кладенеца доле
разлива своята вечна бледност.

Сърцето ми е топка плът,
къс кърваво месо — и там,
на дъното на кладенеца, бий — сърцето ми
върху отломък от луна, пламтяща с
бледен плам.

— Мълчанието и студа;
и сред нощта блудящий ужас
на небеса, препълнени с пътуващи звезди —

В бездънни щерни на смъртта
сърцето ми безумно бий, тупти
— със трескав пулс — върху луната.

Луната със сърцето ми се сля;
луната — лик в искри изюден;
луната — зима в бляскави огледала
върху води на Север и съдба;
луната е твърд блок от лудост;
луната е уста от лед —
и моето сърце гризе —
О, в клещите на ясни полунощи
сърцето ми е стиснато;

и още
с търпение безкрай игли от скреж
продупчват туй сърце, пламтящо в горд копнеж;

и вече
води с цвета на неговия труп
полека, с плясък го завличат
в дълбоки ями там далече...

И знам, в една такава вечер,
луната ще заключи
това сърце, макар да бий в омраза,
подобно камък в шепи празна

— тогава, когато в своя бяс студът,
и сред нощта — блудящий ужас
на небеса с безброй звезди на път
в тоз образ ще изпишат мойта смърт.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.